

OASE viering 16 juli 2016

Voorgangers: Frank Bockholts en Mieke Mol,

Openingslied: GvL 575 Aan wat op aarde leeft.

Welkomstwoord

Kinderen worden uitgenodigd voor de kinder-woorddienst

Lied: Wij gaan voor even uit elkaar.

Gebed om ontferming

**Soms vluchten we,
vluchten we van onze medemens en van u, God.
Soms vergeten we het verdriet van de ander
denken we aan onszelf
en vergeten ons ware bestaan.**

**Soms zoeken we licht,
en vergeten de ander in de duisternis;
dan zoeken we liefde
en laten we de ander verkommeren.
We zoeken tijdsbesteding
en rennen aan onszelf voorbij.**

Goede God,
Vergeef ons onze kleinheid
en steun ons, opdat we kunnen leven
met open ogen en open armen. Amen.

Uit de brief van Paulus aan de Romeinen, Rom. 12, 9 – 18.

Lied: Gods vrede voor jou, shalom

Evangelie zoals dat is opgetekend door Lucas. Lc 10, 38 -42.

Stilte

Levend woord: zie onderaan de viering

Stilte

Stilte

Het mooiste geluid ter wereld is stilte.
Als het stil is kun je luisteren naar jezelf en naar anderen.
De stilte is de slaap die wijsheid voedt.
Stilte begint met aandacht en wat je aandacht geeft gaat groeien.
Stilte is het wit tussen de geschreven regels.
In de stilte worden dingen intenser.

Lied: GvL 644. Voor mensen die naamloos zijn.

Geloofsgebed

**Ik geloof in een God die leeft en wil dat mensen ten volle leven.
Ik geloof in God die als een Vader van mensen houdt
met hen op weg gaat, hen stuurt en beweegt.**

**Ik geloof in Jezus van Nazareth, de Gezalfde, de Christus.
Hij was ten volle door God bewogen.
Ik geloof dat Jezus mensen heeft doen opstaan
uit alles wat hun leven en geluk stuk maakt.
Ik geloof dat Gods Geest ook nu wonderen verricht
in open en goede mensen,
dat Hij ons levend en krachtig houdt om het goede te doen.
Ik geloof in de gemeenschap van de Kerk
die getuige wil zijn van Gods liefde,
teken van hoop dat alles terechtkomt.
Ik geloof dat het leven sterker is dan de dood
en liefde sterker dan haat.
Ik geloof dat ieder mens, hier en nu, door God geroepen is
en voor altijd in Hem geborgen is. Amen**

Voorbeden daarbij zingen wij refrein uit GvL 448 Groter dan ons hart

Onze Vader

Brood voor onderweg

In uw naam zijn wij hier samen. Wij noemen U God en Vader.
Niemand heeft U ooit gezien, maar elke dag opnieuw is het duidelijk
hoe U werkzaam aanwezig bent,
daar waar mensen elkaar vinden en van elkaar houden,
daar waar mensen de handen ineen slaan en kleine stappen zetten,
om deze wereld om te bouwen tot uw wereld.
Wij zien U aan het werk, God, in de ontluikende liefde tussen mensen,
in groeiende solidariteit, in blijvende verbondenheid,
in de kleine en grote inzet voor vrede en gerechtigheid.
Wij zien U aan het werk in Jezus, uw Zoon:
de woorden die Hij sprak, waren uw woorden en worden nu de onze.
Zijn keuze voor kleine mensen was uw keuze en wordt nu de onze.
Hem willen wij hier noemen als inspiratie, als wegwijzer voor ons leven,
als blijvende oproep om te blijven doen
wat Hij ons heeft voorgedaan.
**Wij blijven zoeken naar de weg door de woestijn, langs de oase die ons doet herleven.
Wij blijven zoeken naar voedsel voor onderweg voor onszelf en voor elkaar. Laten wij
dat voedsel, dat brood hier met elkaar delen om ons bij het leven te houden.**

U geeft een stukje brood aan degene waarvan u het mandje krijgt.

Slotgedachte geschreven door Herman Finkers, 28 jan. 2010

Daarboven in de Hemel

Ik ben een man van wetenschap, van feiten en zo meer.
Als iets niet is bewezen geloof ik het niet zo zeer.
Als men glashard aan kan tonen dat ik me vergis,
pas dan zal ik geloven dat er geen hemel is.
Ik zat in een tv-program, een soort van kruisverhoor.
Men vroeg mij daar:
'Zeg Herman, een ding heb ik niet goed door:
jij hebt toch HBS gehad? Dat is geen kattenpis.
Hoe kun je dan geloven dat er een hemel is?'

Ik zat in een tv-program en 't ging nog verder mis.
Er werd mij haarfijn uitgelegd hoe ik me vergis:
'De hemel is iets achterhaalds, er wacht ons boven niets.
De hemel, wees nou eerlijk, is een verzonnen iets.'
'De veertigste van Mozart en de liedjes van Jacques Brel
zijn ook ooit verzonnen', zei ik, 'toch bestaan ze wel.
Iets kan zijn verzonnen en daardoor juist bestaan.
Dat soms iets niet verzonnen is, neemt men zomaar aan.'
Dit lied is ook verzonnen en hoor hoe het bestaat.
Ik zing het graag omdat daarmee de hemel opengaat.
Dus, daarboven in de hemel zien wij elkander weer,
daar drinken wij een glaasje met Onze Lieve Heer.
Ook hij die nooit geloofde heft daar met ons het glas
en kan dan maar niet geloven dat hij ooit op aarde was.
Daarboven in de hemel zien wij elkander weer,
daar maakt Andries Knevel ruzie met de Heer:
'Zoals 't er hieraan toe gaat', zegt hij, 'strookt niet met de leer.'
'Dat klopt,' zegt God,
'en daarom heerst er hier zo'n fijne sfeer.'
Daarboven in de hemel zien wij elkander weer,
daar drinken wij een glaasje met Onze Lieve Heer.
Ook hij die nooit geloofde heft daar met ons het glas
en kan maar niet geloven dat hij ooit op aarde was.

Gebod om zegen

**Zegen mij op de weg die ik moet gaan.
Zegen mij op de plek waar ik zal staan.
Zegen mij in alles, wat U van mij verlangt.**

**Zegen ons waar we in geloof voor leven.
Zegen ons waar we hoop en liefde geven.
Zegen ons om de ander tot zegen te zijn.**

**Maak ons tot een zegen;
hier in de woestijn.
Wachtend op uw milde regen,
om zelf een bron te zijn.
Met een hart vol vrede,
zijn wij zegenend nabij.
Van uw liefde delend,
waarin wij zelf tot bron van zegen zijn.**

In de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest, amen.

Slotlied. GvL 421 De Heer heeft mij gezien.

Levend woord Empathie

Wij zijn hier met velen bij elkaar. Ieder heeft vanuit zijn eigen gedachten naar het evangelie geluisterd en er iets uit opgepikt dat aanspreekt. Een persoon, een woord, een manier van doen. Sommigen zullen zich ongetwijfeld verbonden voelen met Martha. Misschien vraag je

je wel af hoe jij je zou voelen als je daar bij geweest zou zijn. Er zullen weinig of geen gelijklopende antwoorden komen als ik ernaar nu zou vragen. Dat maakt bijbelverhalen zo interessant. Iedere keer als je een tekst in je opneemt springen er andere elementen in het oog. Zo gaat het ook als wij een viering voorbereiden.

Empathie.

Dat is het woord dat bij mij opkwam tijdens het lezen van beide teksten. Zowel de brief van Paulus als de dialoog van Jezus met Maria en Martha, waarin Jezus duidelijk zegt wat het meest belangrijke in het leven is. Paulus benadrukt de relatie die wij met elkaar en met Christus hebben. Hij, die zijn inlevingsvermogen met de dood heeft moeten bekopen.

Empathie - inlevingsvermogen:

Wat fijn als je dat hebt. Het is een van de mooiste dingen die je maar kunt hebben. Alleen, je kunt het niet kopen, je kunt het ook niet vastpakken, niet weggeven, zelfs niet weggoien. Je kunt het wel aanleren en ontwikkelen. Het is een eigenschap die feitelijk onmisbaar is voor jezelf en voor anderen. Je hebt dan de eigenschap om je in te leven in de gevoelens van anderen. Het heeft alles te maken met emotie, met gevoel, met betrokkenheid. Kun je zelf emoties tonen, dan kun je ook makkelijker de emoties van anderen aanvoelen en begrijpen. Dat begint al met de manier waarop je naar iemand luistert of iets leest. Tussen de regels doorlezen. Niet woordelijk opnemen wat de ander zegt, maar proberen aan te voelen wat die bedoelt te zeggen. Je hebt ook mensen die daarin overdrijven. Voor je bent uitgepraat, vullen ze de zin al aan die je nog niet hebt afgemaakt. Dan wordt er niet goed naar je geluisterd, want dan is er al ingevuld zoals de ander dat zelf bedacht heeft. En dat is natuurlijk niet wat je te vertellen hebt. Helpen, als de ander het goede woord niet kan vinden is iets anders. Daarmee geef je aan dat je precies in de gaten hebt waar het naar toe gaat. Behalve luisteren en op de goede manier reageren geeft ook lichaamstaal aan of er een begripsvolle communicatie is. Zonder empathie gaat het langs je af en ben je vaak zo weer vergeten waar het over ging. Zo van: 'je hoeft niet naar me te luisteren, als je mij maar laat praten'.

Het begint al bij een pasgeboren baby. Baby's kennen alleen maar lichaamstaal en kunnen vaak feilloos aangeven wat ze bedoelen. Dat werkt alleen maar als de moeder of vader de tijd neemt om dat te verstaan. En ook dat is een voorwaarde: de tijd nemen en je openstellen voor de ander. Een beetje geduld opbrengen is dan niet verkeerd. Misschien is dat wel het grote probleem in de tegenwoordige communicatie. Wat tegenwoordig social-media heet is vaak helemaal niet zo sociaal. Op twitter en facebook wordt vaak heel impulsief gereageerd en bijvoorbeeld ook op de digitale site van de kranten. Het gevolg is dat er een sfeer ontstaat die verre van sociaal is. Mening tegen mening, hard tegen hard. Social media is vaak niet meer dan overdracht van een mening, wat feiten en gegevens. Er is geen sprake van echt sociaal contact, daarvoor zijn de berichten te kort en is er geen ruimte voor persoonlijk contact en kun je je dus niet inleven in de gedachtegang van de ander. Er kan geen empathie ontstaan. Daarom is het zo belangrijk om elkaar te ontmoeten en elkaars aanwezigheid te voelen en te ervaren; elkaar in de ogen te kijken.

Gelukkelijk dat we bijvoorbeeld hier elkaar zo kunnen ontmoeten, in deze mooie ruimte en zo dadelijk bij de koffie, waar we lief en leed kunnen delen; een plaats waar we ons verhaal kwijt kunnen, wat op andere plaatsen vaak niet kan.

Inlevingsvermogen:

Er zijn ongetwijfeld mensen die onvoldoende inlevingsvermogen hebben door een handicap. Maar wat te denken van mensen die bewust deze eigenschap misbruiken en 'handig' gebruik maken van de zwakheden van anderen? Dit zijn in ieder geval geen mensen waar we een voorbeeld aan moeten nemen, terwijl we doorlopend met voorbeeldgedrag te maken hebben. Voorbeelden die ons op dat moment het beste voor komen nemen we al gauw over, waarbij het maar de vraag is of we daar wel echt beter van worden. Voorbeeldgedrag bepaalt ons (di)eetgedrag, vrijetijdskeuze, koopgedrag, maar zeker ook onze levenshouding. Van de overheid, de politici, de dokter, de schooljuf, de voetbaltrainer mag je goed voorbeeld verwachten. Slecht gedrag kopiëren haalt niets uit. Omdat anderen het ook doen, is geen goede reden. Daarom is het belangrijk om naar de goede voorbeelden te zoeken en over te nemen. Zou de wereld er niet een stuk beter uitzien als we met wat meer geduld naar elkaar kijken, luisteren en proberen te begrijpen wat er in de ander omgaat. Je zou dit respect kunnen noemen, maar empathie heeft toch veel meer inhoud.

Om dat op te kunnen brengen in je relatie, bij je baas, collega's en anderen kost vaak veel moeite en inzet. Dat lukt alleen als je een voorbeeld hebt waar je je aan op kunt trekken. Iemand waarvan je met recht kunt zeggen: ik wou dat ik dat zo zou kunnen, al was het maar een beetje. Wij hebben als christenen zo'n Voorbeeld: Jezus, en dan kom ik terug bij het evangelie. Martha voelt zich verantwoordelijk met de verplichtingen voor haar gast, zoals dat hoort in de joodse traditie en Maria die er volgens haar de kantjes vanaf loopt door in haar ogen niets te doen en er gewoon bij gaat zitten. Misschien zouden ze er wel ruzie over gekregen hebben. Jezus voelt beiden aan. De twee vrouwen staan hier in feite symbool voor de vraag waar wij ook steeds mee geconfronteerd worden:

Wat zijn de taken en regels, wat moet! En waar gaat het in het leven eigenlijk om? De dagelijkse praktijk blijft daarmee gewoon moeilijk. Het blijft keuzes maken. Empathie, inlevingsvermogen, niet ik, maar wij.

Dit jaar is het jaar van barmhartigheid, uitgeroepen door onze paus Franciscus waar zoveel mensen zich door aangesproken en begrepen voelen. Barmhartigheid en inlevingsvermogen horen onlosmakelijk bij elkaar. Barmhartigheid betekent naast de ander staan, je inleven in de ander en van daaruit de hulp en steun te bieden die op dat moment nodig is. Het valt mij regelmatig op als er jongeren geïnterviewd worden bij ernstige incidenten, wat voor mooie woorden er dan gezegd worden. Vaak klinken daar diepe gevoelens in door. Op zo'n moment zie je toch een heel ander beeld dan je meestal voorgeschoteld krijgt over jeugd en jongeren die de zaak verzieken. Kijken jullie wel eens naar de geloofsgesprekken van Leo Feijen op zondagmorgen? De laatste paar weken interviewt hij jongeren die naar de wereldjongerendagen in Krakau gaan. Prachtige verhalen komen daar uit die monden. Morgen vertrekken ze. Een miljoen jongeren vanuit de hele wereld. Ik denk allemaal met empathisch vermogen. Laten we hopen dat dat blijven zal en gevoed zal blijven vanuit bijbelse waarden. Ook bij ons.